

VĚTRNÍK

Ročník 55.

Sobota 5. října 2024

číslo 2.

Předsedové si předají ve Vysokém štafetu

Vážení divadelní přátelé, představte si, že 55. ročník přehlídky bude mít další zajímavost! Jistě víte, že vyhlášovatelem Krakonošova divadelního podzimu je Svaz českých divadelních ochotníků. Ten budou letos zastupovat hned dva předsedové!

Jedním je Josef Hejral, který stál v čele svazu celých 16 let, ale rozhodl se do dalšího období již nekandidovat. Vzhledem k tomu, že krajské přehlídky proběhly ještě za jeho „éry“, patří mu samozřejmě i slovo závěrečné na této národní přehlídce.

Nově zvoleným předsedou je moje maličkost. Proto mi dovoluňte, abych i já přišla se svou troškou do mlýna. Pepovou předností bylo to, že nenápadně radil, zařizoval, počítal, archivoval, jednal, dělal tabulky, zjišťoval, uděloval, vysvětloval... Pokud mu to dovolil čas, osobně jezdil na krajské přehlídky, aby se přesvědčil, jaká představení se uchází o účast na Krakonošově divadelním podzimu. Pokusím se vše zvládat i já, a proto se už teď moc těším, jak se s vámi budu ještě více potkávat! Doufám, že jsem si nevezala příliš velké sousto, podaří se mi rozvíjet činnost svazu a zasloužit se trochu

(Pokračování na stránce 4)

sobota 5. října 2024		
kdy	co	kde
9:00	Pietní vzpomínka	hřbitov
9:30	Rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Vamberk	malý sál
13:00	Dílna SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Aktiv
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Boleradice	před divadlem
15:00	Předání klíče	před divadlem
16:30	Dámská šatna	velký sál
17:00		
17:30	Boleradice	
20:00	Dámská šatna	velký sál
20:30		
21:00	Boleradice	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	večírek Boleradice	malý sál

Recenze: Ladislav Vrchovský

Pam Valentine: Láska mezi nebem a zemí

DS Zdobničan, Vamberk

Láska k životu spasí i mrtvého

DS Zdobničan Vamberk přijel na KDP 2024 se svižnou romantickou komedií britské autorky Pam Valentine Láska mezi nebem a zemí. Hra je o tom, jak je důležité mít pro co žít, i když jste tak trochu po smrti. Škoda, že se diváci z programu nedozvědí, kdo tak hezkou komedii napsal, a že vydařený překlad do češtiny je dílem Martina Fahrnera.

Pam Valentine se narodila v Londýně v divadelní rodině, a v mládí řešila především otázku,

jestli být scenáristkou nebo herečkou. Nakonec se rozhodla psát, protože se jí zdálo jednodušší scénář vytvořit než se ho naučit. Nežůstala však jen u televizní tvorby. Divadelní komedie Láska mezi nebem a zemí obletěla doslova celý svět.

Obsah hry: spisovatel Jak Cameron se svou manželkou se utopí na výletě lodí a po smrti

se oba vracejí do svého venkovského domu jako duchové. Prozatím vyštvali všechny nájemníky, aby měli klid. Jak? Strašili je, aby se do jejich venkovského domu nikdo natrvalo nenastěhoval. Jejich snahy skutečně přivodí situaci, ve které realitní makléř Mark Webster přichází kvůli nevysvětlitelným jevům v domě o zájemce o dlouhodobý pronájem, či dokonce o koupi domu.

To vše platí, dokud se neobjeví dva mladí lidé, Simon a Flick. Simon Willis jako začínající spisovatel doufá, že ho zde třeba políbí stejná múza jako jeho předchůdce. Píše svoji první knihu a nevydělává peníze. Navíc Flick, jeho žena, je těhotná. Pověsti o tom, že v domě straší a nikdo v něm dlouho nevydrží, jim tedy připadají spíš jako výhoda. Z důvodu rozvíjení komediálních situací přidá autorka ještě dvě více méně epizodní, ale zároveň velmi důležité postavy: matku Flick Marcii Bradshawovou a Anděla.

Základem komediálních situací jsou vztahy mezi oběma páry uvnitř, tedy manželé a jejich vzájemné chování, a také vztah matky Marcie jak ke své dceři, tak

k budoucímu otci Marciina vnoučete. K jevištnímu využití se nabízí vztah Marka Webstera k nadpřirozeným jevům. Tím zcela hlavním citem, který celou hrou prochází, je pak láska. Ta docela obyčejná, ale zároveň ze všeho nejcennější a nejdůležitější, láska člověka k člověku a láska k životu.

Ve Zdobničanu našli pro osoby hry celkem vhodné představitele, zejména dvojice Flic a její matka je velmi vydařená. Zasněžení vědí, proč ... Škoda, že zůstal poněkud bokem jistý konflikt mezi dcerou a matkou (myšleno mezi postavami hry...). Stejně tak je otázkou, které téma je tu zvoleno

jako hlavní. V textu je to zřejmé: tam jsou to životy obou hlavních dvojic a jejich prolínání. Pam Valentine ovšem jako úspěšná autorka komedií také ví, že dějová linka, která musí být zcela logická a věrohodná, je vždy jen hlavní nití, na které jsou zavěšeny slovní i situační gagy. Měly by být dokonale vystavěné a svižně odehrané, bez zbytečného protahování a pauzování. Přesně načasované, dotažené do pointy.

Hlavní rezervy inscenace jsou v dramaturgii. Ke konci představení stále více narůstá míra psychologizování, sentimentality a patetičnosti a chybí více humorného nadhledu (výjimkou je postava Jacka Camerona a její herecké uchopení Oldřichem Plašilem). Další rezervy jsou ve výkladu jednotlivých postav a jejich jasně definovaných vztazích, bez výpadků v textu odehraných situacích. Nej kvalitnější z jednotlivých komponent inscenace je scéna, která má téměř profesionální úroveň.

Tato duchařská komedie by mnohem více pobavila publikum, kdyby byl bohatěji využit komický potenciál faktu, že duchové vidí živé lidi, ale ti živí nevidí je. Prospělo by statické některých scén nahradit nejen větší mírou komediálního pohrávání si s nadpřirozenými jevy (nestačí jen dvojí letmé posunutí obrazu na stěně a jedna vznáše-

jící se sklenice, či v závěru pohyb ozdoby na vrcholku vánočního stromku). Stálo by za to i více si pohrát se vzájemnými kontakty mezi všemi postavami, které se očitnou ve stejné chvíli setkávají v hracím prostoru. Smíchu a dobré zábavy by jistě bylo v hledišti více.

KDP mladým

Letošní ročník Krakonošova divadelního podzimu byl zahájen inscenací *Láska mezi nebem a zemí*. Dle našich úvah se jedná o milostnou komedii, protože hlavním tématem byla paralela mezi dvěma zamilovanými páry. S naší generací se toto téma moc nespojuje, ale každý z nás si i tak ve hře něco našel. Ustředními postavami byl zamilovaný pár a jeho uvěřitelnost podpořily herecké výkony. Méně uvěřitelný pro nás byl živý manželský pár, u kterého doteď nechápeme, proč vůbec existuje. Postavy tchýně a makléře nám byly jasné, nebyli jsme si jistí postavou strážného anděla. Některé vtipy byly povedené, jenže opakovaný vtíp už není vtípem. Přáli bychom si více duchařských vtípů a strašení, vidíme v tom nevyužitý potenciál. Přestože scénografie byla povedená, vyvolala v nás smíšené pocity. Oceňujeme pečlivý výběr hudby, chceme víc.

#KDPMLADÝM #CHCEMEVÍC
#UNRESOLVEBUSINESS

Půdičkáři

Abychom nedublovali porotu, zvolili jsme pro hodnocení takzvanou asociativní metodu, to je, že jsme ihned po zhlédnutí představení v rámci asociativního kruhu vyslovili své klady a zápory.

Klady: kvalitní předloha, herecká souhra představitelů duchů, technické provedení scény

Zápory: temporytmus, dramaturgicko-režijní neujasněnost, nevyrovnanost hereckých výkonů a stylu.

Spokojenost diváků: 97,12

(Pokračování ze stránky 1)

i o jeho další vzestup.

A chtěla bych začít hned na půdě této nejrozsáhlejší přehlídky spojené se svazem. Vzhledem k tomu, že v této chvíli čtete *Větrník*, tak předpokládám, že jste i jejími přímými účastníky! A pokud ne, neváhejte a přijďte! Měli byste všichni na vlastní oči poznat, jakým fenoménem vysoká přehlídka je! Díky skvělému týmu pořadatelů v čele se Svatkou Hejralovou tady vše neuvěřitelně kla-

pe. Zvládají zorganizovat nejen všechna představení, ale i další program, jako je vítání, loučení, koncerty, semináře, občerstvení, besedy i zábavu, a to občas až do ranního kuropění. Jsou prostě báječní a já jim za to velice děkuji. Budu opravdu ráda, když se naše spolupráce bude stále rozvíjet a najdeme cestu, jak si vzájemně více pomáhat.

Přes dvacet let sem jezdím jako divák a teď vás najednou mohu přivítat za vyhlášovatele

Krakonošova divadelního podzimu a popřát vám krásné prožití všech přehlídkových dní. Je to pro mne velká čest! Mějte samé pozitivní dojmy z celé té úžasné organizace, která je velkou devizou této skvělé přehlídky. Bavte se, diskutujte, popíjejte, radujte se a nezapomeňte se na každého usmívat! Uvidíte, jak se vám ty úsměvy budou vracet, a hned bude (nejen ve Vysokém) líp!

Hodně příjemných setkání vám přeje Vladka Kodoušková

Přehlídka je na facebooku – sledujete ji

S nástupem moderních technologií a sociálních sítí nastal trochu paradox. Divadelní svět, aby byl vidět a slyšet, se musí dostat k divákům nejen tvorbou samotnou, ale také prostřednictvím PR [pí ár].

Pod zkratkou se skrývá název *public relations* a v překladu se dá vyložit jako vztahy s veřejností (lingvisté a překladatelé odpustí). Nastudovat novou hru a dát na obecní úřad i do hospody ručně psaný plakátek už dávno nestačí. I ochotnický svět musí být vidět všude, kromě tištěné formy a zpráv v novinách i na internetu a sociálních sítích. Naše přehlídka má plně funkční a aktualizované webové stránky, adresa je kdp-vysoke.cz.

A pozor. Přehlídka má od letoška nově i svůj facebookový profil, respektive svou FB veřej-

nou stránku. Znalci facebookového prostředí by se teď mohli ozvat a argumentovat, že facebook Divadla Krakonoš znají, sledují a nad příspěvky se také baví. Ano, správně. Ovšem tou novinkou je, že vznikla veřejná stránka samotné přehlídky, tedy Krakonošův divadelní podzim. Praxe totiž ukázala, že ne všechno dění kolem divadelní budovy a spolku ve Vysokém koresponduje s přehlídkovým životem a naopak. A kdo není znalý a nezná souvislosti, tak si těžko spojoval KDP s Divadlem Krakonoš.

Otevírají se nové možnosti, nová a přehledná cesta, jak být v spojení s národní přehlídkou, která letos slaví 55. narozeniny. A jelikož facebook má už skoro každý z nás, nabízí se výzva: Vyhledejte prosím na FB stránku Krakonošův divadelní podzim a pod titulní fotkou zvolte „To se mi líbí“. Nic vás to nestojí a dosahu přehlídky mezi širokou divadelní veřejností to velmi pomůže. Pak už listujte a koukněte se na fotky z úklidu, z příprav, ze zasedání přípravného výboru, stavby sedadel v hledišti apod.

(fry)

Krakonošův divadelní podzim

33 To se mi líbí • sledující (150)

👍 Tohle se mi líbí

📩 Zpráva

🔍 Hledat

Škatulata, batulata...

Pokud jste si koupili vstupenky na včerejší představení, pak vám unikl pohled nečekaný a kouzelný. Pokud jste je sháněli až večer před představením, pak jste jistě zaznamenali, že sličnou paní pokladní za okénkem vystřídal sošný pan pokladník se zvučným hlasem. A když jste se zahleděli pozorněji, s překvapením jste zjistili, že oním švarným mládencem chrastícím mincemi není nikdo jiný než zdejší ubytovatel Ivan Hanuš. Důvod té radikální změny je velmi prozaický – v řadách vysokého souboru řadí jakýsi vir. Ten částečně vyřadil ze služby i grafika *Větrníku* Pepu Hejrala. Říkám částečně, protože technika umožňuje připravovat naši tiskovinu i online – takže Pepu sice chvíli v divadle nevidíte, *Větrník* však na pultě krámků v přízemí divadla najdete každý den. (jn)

Když v baru houstne dým...

Včera odpoledne proběhlo před divadlem Krakonoš první letošní vítání účinkujících souboru. Tento slavnostní akt si získal už své stálé příznivce, kteří každý den neváhají, ať je krásně, nebo mrholí jako včera, a přijdou se podívat na divadelníky, poslechnout dechovku i řečníky a potěšit se pohledem na roztomilé mažoretky.

Ale ouha – žádné hravé mažoretky v úhledných uniformách, nic takového. Šaty plné třásní,

černé punčochy, dlouhé šňůry perel, nadýchaná boa a čelenky s peřím. Podle mě bylo jen příliš mnoho světla. Chtělo to spíš temné barové příšeří a hodně dýmu z buclatých doutníků, pak by byla nálada dokonalá. Nevěříte? No tak určitě přijďte na dnešní vítání, zatímco včera se vítal DS Zdobničan z Vamberka, dnes se na schody divadla Krakonoš postaví Boleraďičtí. To jsem zvědavá, jaký tanec bude vítat je.

(jn)

Budova divadla Krakonoš brzy oslaví 100 let

Divadelníci ve Vysokém nad Jizerou z oslav nevyjdou. Letos si připomínají 100 let loutkové scény, v roce 2025 bude velkou mašlí obtočena divadelní budova Krakonoš. Vysoký divadelní soubor je v tomto unikát, jako jediný vlastní budovu divadla, což je sice výhoda, ale také obrovská starost a zodpovědnost.

Začátky se musí hledat, jak jinak, v hospodě. V roce 1904 navrhl jistý Bohuš Josífek, aby vznikla sbírka na stavbu vlastního divadla. I v tomto ohledu by se dalo slavit výročí, a to už letos – 120 let od nápadu, který zazněl v hostinci Radnice. Dlouhých patnáct let trvalo, než budova dostala základní rozměry – na délku 32 metrů, na šířku 16 metrů. Pozemek, na kterém divadlo Krakonoš stojí, darovala obec. Základní kámen byl položen 31. května 1925, tedy po dalších šesti letech, co se hovořilo o konkrétní podobě.

Stavba jako taková byla extrémně rychlá, ke slavnostnímu otevření došlo 25. října 1925. Loutkáři se v nových prostorách představili hrou *Oldřich a Božena*, činoherci, to ještě v improvizovaných podmínkách velkého jeviště, hrou *Paní mincmistrová*

a *Zvíkovský rarášek*.

Krutá a šedá 50. léta minulého století dolehla i na vysoké ochotníky, divadelní budovu zabavil stát prostřednictvím své Osvětové besedy. Do velkého sálu se v době kolektivizace naváželo obilí. Podlaha pod složeným obilím, kde bylo vlhko, shnila. V roce 1957 byla položena podlaha nová a budova získala moderní centrální ústřední vytápění.

Divadelní spolkový život byl však naštěstí zachovaný i v dobách temnějších. Divadlo převzalo důležitou roli ve chvíli, kdy vyhořela sokolovna. Například balkon, kde je teď kuchyňka, se proměnil v promítací kabinu. Po převratu roku 1989 a po éře socialistického státu se divadlo v roce 1991 vrátilo spolku. Členové se podíleli na provozních

nákladech a snažili se budovu udržet v dobrém stavu a zároveň připravovat divácky lákavý program. Na generální opravu nebyly prostředky, a tak byla vypsána veřejná sbírka. Rekonstrukce, rozdělená do několika etap, trvala osm let a vyšla na 5,3 milionů korun.

V roce 2018 se vysočtí ochotníci vrhli i na opravu staré a nevyužívané hasičské zbrojnice. Ta stojí v těsné blízkosti divadla a slouží jako divadelní sklad či zázemí při kulturních a společenských akcích v divadle i ve městě.

Zatímco 55. přehlídka KDP je v duchu stoletých loutek, už teď je jasné, o čem se bude psát na přehlídce příští.

(zdroj: To pravé místo pro divadlo, J. Fričová)

Rychlorozhovor 30 minut před představením

Na naše rychlé otázky rychle odpovídala režisérka představení *Láska mezi nebem a zemí* Alena Joachimsthalerová.

V jaké jste náladě 30 minut před zvoněním?

V dobré náladě, těšíme se moc.

Zastihl jsem vás s kolegy v družném rozhovoru. To ještě pracujete?

Ne, kdepak, vyprávíme si.

O čem?

O divadle, ale ne o představení, které nás čeká. A ani ne o našem divadle, ale o úplně jiném divadle. Je to vlastně povídání o úplně cizím divadle.

Jste režisérka, která pár minut před začátkem mění hercům nástupy a ještě jim předá své aktuální požadavky?

Když mám pocit, že je to potřeba, když si myslím, že změna bude ku prospěchu věci, tak

i půl hodiny předem jsem toho schopná.

Vzali jste si po rozhovoru s lektorským sborem na krajské přehlídce něco k srdci? Předělali jste něco před hraním ve Vysokém?

Krajská porota byla velmi laskavá a výtky nám sdělila opravdu šetrně. A z toho jsme se snažili poučit.

A poslední otázka. Kde jste během představení?

Někdy na jevišti, protože v tomto případě musím. Jinak stojím v portálu a sleduji hru.

Napovídáte někdy, když už jste tak blízko?

Ano, ale dnes si představení, doufám, užiju, protože naše nápověda je tu s námi.

(fry)

Došlo do redakce

Pozdrav ke 100. narozeninám Kašpárka

Milý vysokojizerský bráško, dočetl jsem se, žes mě o dva roky předběhl, když jsi nedávno oslavil svou stovku. Já se na ni chystám 17. ledna 2026. Jsi tedy o kousek starší, ale i tak oba už máme za tu dobu běhání po prknech, která znamenají svět, dřeváky dost ošoupané, nitě mockrát převazované a vahadla mnoha rukama ochmataná. Hlavně, že se nám daří a že stále máme dost ochotných milovníků divadla, kteří nás celých sto let udržují při životě i při chuti rozdávat kolem sebe radost.

Tak Tobě (ale též sobě) přeji, ať to tak vydrží co nejdéle i v další stovce.

Kašpárek běhající po jevišti Loutkového divadla ve Smiřicích

P. S.: Náš zakládající principál se dobře znal s principálkou Tvojí, jeho syn poznal Tvoje království jako porotce při někdejší okresní přehlídce a vnuk Vysoké nad Jizerou dobře zná z účasti na tradičních přehlídkách divadelních. Máme toho tedy dost společného kromě věku. A proto bych byl rád, kdy-

by se mezi příspěvky přátel v našem chystaném almanachu objevil i pozdrav od Tebe.

Pozdrav a přání všeho dobrého připojuje za smiřické loutkáře Jiří Zahálka

100 let loutek ve Vysokém

Součástí historie Divadelní spolku Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou je od roku 1924 také loutková scéna. V přehlídkovém Větrníku vám, milí čtenáři, přinášíme na pokračování příběh vysockých loutek. Celý je zaznamenaný v knize Svatky Hejralové „Tenhle svět nás ještě potřebuje“.

(...) V souboru se našli další tvůrci loutek – Josef Fučík st., Josef Rón a hlavně Josef Hejral st. Ten je tvůrcem kostlivce, který se umí rozpadnout, bezhlavého rytíře, akrobatických loutek, trojice Dlouhý, Široký a Bystrozraký, medvěda, trpaslíků, oslíka a mnoha rekvizit. Každá loutka má svůj charakteristický výraz. Jak říkávala jedna z nejstarších loutkářek Františka Hejralová začínajícímu: “Koukni loutce pořádně na hubu, sešteluj tu svou podle ní a pak teprve poudej.”

Původní kulisy, malované malířem pokojů panem Janem Lvem z Jilemnice, se užívají stejně jako většina původních rekvizit dodnes. Oponu namaloval jeden z loutkářů pan Jaroslav Janda st., truhlářský dělník, zároveň amatérský malíř, který polychromoval další hlavičky loutek, vyrobených Josef Fučíkem st. Zachycuje dle legendy zakladatele města Vysokého uhlíře Havlase Pavlatu s medvědem a typický pohled na Vysoké s kostelem a pánem hor Krakonošem. Dokladem jeho malířského nadání jsou jeho obrazy v divadle. Zpočátku se hrávala

každá hra jen jednou, teprve v sedmdesátých letech se začalo více reprízovat. Přispělo k tomu hraní představení takzvaně na objednávku od výborů ROH různých podniků pro děti zaměstnanců, hlavně v období mikulášských nadílek. Hrál se například pro Státní statek Vysoké, Elektropřístroj (Eprona) Rokytnice, Papírnu (EMBA) Paseky, Cutisin Hrabačov, Navetu (Elitex) Jablonec nad Jizerou, Nemocnici Vysoké nad Jizerou, Potravinu Turnov, Koloru Semily, ČSD Martinice nebo Nová Paka, školy v přírodě a dlouhá léta pravidelně pro kamarády z Hobby klubu Liberec (...).

neděle 6. října 2024		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Boleradice	Malý sál
13:00	KDP mladým	Aktiv
13:00	Dílna SČDO	sokolovna
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání osobnost přehlídky	před divadlem
14:30	vítání Sadská	před divadlem
16:30	Chantal Poullain	velký sál
17:00		
17:30		
20:00	Není důvod umírat	velký sál
20:30		
21:00	Sadská	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	večírek Sadská	malý sál

Větrník, zpravodaj 55. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, korektury Magda Králová, technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.